Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

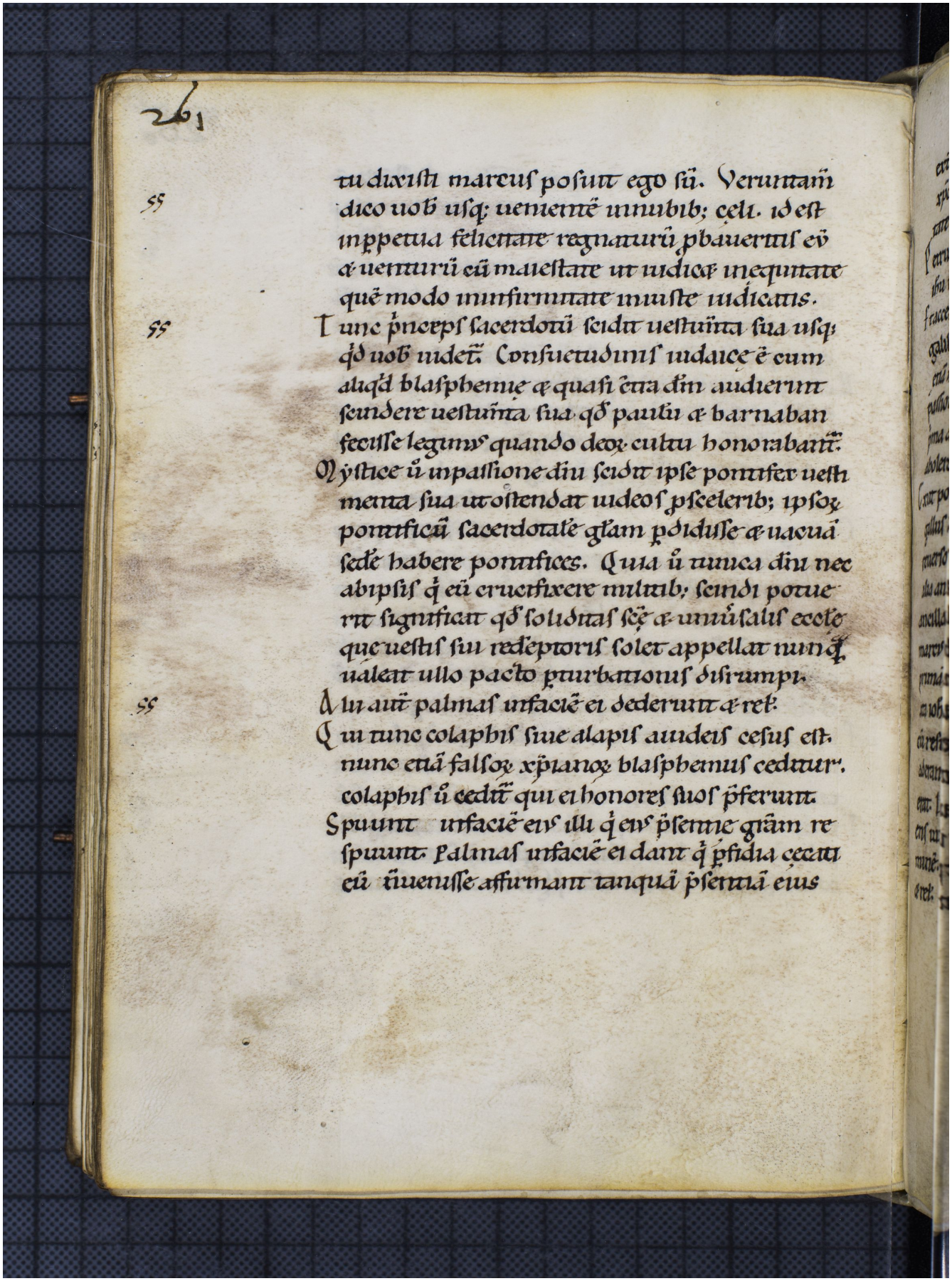

261

tu dixisti marcus posuit ego sũ. Verumtam
55 dico uob usq; uenietis nunubib; celi. id est
in ꝑpetua felicitate regnaturũ ꝓbauerunt eũ
a uenturũ eũ maiestate ut iudicet in equitate
quẽ modo in infirmitate iniuste iudicatis.
55 Tunc ꝑceps sacerdotũ scidit uestimenta sua usq;
q̃d uob iudet. Consuetudinis iudaice ẽ cum
aliq̃d blasphemie a quasi etia dñi audierunt
scindere uestimenta sua q̃d paulũ a barnaban
fecisse legimus quando deos cultu honorabant.
Mystice ũ in passione dñi scidit ipse pontifex uesti
menta sua ut ostendat iudeos ꝓscelerib; ipsos
pontificũ sacerdotale glam ꝑdidisse a uacua
sede habere pontifices. Quia ũ tunica dñi nec
a ipsis q̃ eũ crucifixerit multib; scindi potuer
unt significat q̃d solidtas sce a unitas ecclie
que uestis sui redeptoris solet appellari nunq;
ualeat ullo pacto ꝑturbationis disrumpi.
55 Alii aut palmas in faciẽ ei dederunt a rel.
Qui tunc colaphis siue alapis iudeis cesus est.
nunc etiã falsos xpianos blasphemus cedituꝛ.
colaphis ũ cedit qui ei honores suos ꝑferunt.
Spuunt in faciẽ eius illi q̃ eius ꝑsentie gratiam re
spuunt. Palmas in faciẽ ei dant q̃ ꝓfidia ceteri
eũ inuenisse affirmant tanquã ꝑsentiã eius